

paa Forretningerne gaae, ikke er Forretningsfø-
 føreren, og er det da heldigt, at han selv skal
 optræde som Opmand, saa at fige, mellem sig
 selv og de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen?
 Der er endnu et andet Punkt, som ogsaa har
 en stor Betydning. Man maa ved at ind-
 rette en Anstalt som denne ikke tage Hensyn
 til Personer, som man tænker sig kunne komme
 i Spidsen for den, eller til dem, som ere i
 Spidsen for den, men man maa tage Sagen
 ganske i Almindelighed. Den Forpligtelse,
 som Forretningsfø-
 føreren har, er at opbevare
 Anstaltens Formue, forsaavidt den ikke er over-
 givet til Cassereren, og med Hensyn dertil
 mener jeg, det er i høi Grad vigtigt, at der
 kan finde en Control Sted, men en saadan
 maa naturligt finde Sted fra Formandens
 Side; altsaa ogsaa i denne Retning vilde det
 være vigtigt, at Forretningsfø-
 føreren og Forman-
 den ikke var den samme Person. Der er flere
 andre ikke uvigtige Punkter, hvori Formandens
 Samtykke skal indrømmes Forretningsfø-
 føreren i Udøvelsen af hans Magtfulde, forsaavidt han
 ikke selv er Formand, og jeg skal f. Ex.
 nævne Ansættelsen af det underordnede Perso-
 nale. Man seer altsaa, at, naar det i det
 Hele ansees for rigtigt, at der finder en Con-
 trol Sted med Hensyn dertil, er det uhenfigts-
 mæssigt at lægge baade Controlen med Ud-
 nævnelsen og selve Udnevnelsen i den samme
 Mand's Hænder. Det var disse Punkter, hvor-
 paa jeg yderligere vilde henlede Opmærksom-
 heden som Berettigelse for Udvalgets Fleertal til
 at opstille det Forslag, jeg allerede har nævnet,
 nemlig at Formanden faaer et Tillæg af 500
 Rd., forsaavidt han er en Anden end Forret-
 ningsfø-
 føreren. Jeg mener, at der gjennem
 denne Bestemmelse er givet Regjeringen et
 Fingerpeg om, at man ikke burde tilraade
 Kongen at udnævne Forretningsfø-
 føreren til For-
 mand. Det er en Selvfølge, at vi ikke her
 kunne gribe ind derv, da der ikke i selve Loven
 er sat nogen Hindring for en saadan Udnev-
 nelse; men at den vilde være uhenfigtsmæssig, er
 tilkjendegivet i det Forslag, som her er fremsat. —
 Med Hensyn til det Forslag, der er stillet om,
 at Lønnen for Forretningsfø-
 føreren, hvis denne
 er en pensioneret Embedsmand, nedsettes med
 Halvdelen af Pensionens Beløb, vil jeg fige,

at, naar jeg har anseet dette for en henfigts-
 mæssig Bestemmelse, er det, fordi man ved
 Siden deraf kunde fastsætte en noget større
 Løn for den vedkommende Bestillingsmand,
 naar han ikke var i den nævnte Stilling.
 Der var i Udvalget endee Medlemmer, som
 troede, at Lønnen, naar man gav 10 pCt. af
 Driftsoverfludet i Tillæg, vilde være temmelig
 rigelig, og at det under de Forhold, som
 ellers finde Sted her i Landet med Hensyn
 til Lønninger, vilde være urigtigt at lade
 den blive staaende, selv om den vedkommende
 Person af Statskassen oppebar en betydelig
 Sum aarlig i Stikkelse af Pension. Jeg an-
 tager ved Siden heraf — og jeg har derfor
 heller ikke fundet mig foranlediget til at stille
 noget Endringsforslag i saa Henseende —,
 at denne Mand maa have en saa stor Uven-
 delse for sin Tid, at det ikke kan tænkes, at
 han tillige kan have et andet Embede, thi
 dersom det skulde kunne tænkes, hvis jeg skulde
 høre nogen Uttring fra den ærede Minister i
 denne Retning, skulde jeg til 3die Behandling
 være med til at stille Forslag om, at der for-
 uden den Affortning, som skulde finde Sted i
 Tilfælde af, at denne Bestillingsmand nød
 Pension, skulde tilføies, at Lønningslovens Be-
 stemmelser i den Henseende skulde, uagtet det
 er et Honorar, der gives, og ikke en Lønning,
 ligesuldt komme i Betragtning her, forsaavidt
 det ikke er Noget, der følger af sig selv. Naar
 jeg har været med til at stille dette Forslag,
 har jeg altsaa gjort det for at bevirke, at
 man lettere gif ind paa en tilstrækkelig Løn-
 ning for den vedkommende Bestillingsmand,
 naar han ikke var i det nævnte Tilfælde, og
 at han altsaa under alle Omstændigheder
 vilde have et passende Bederlag for sit Ar-
 bejde. — Om de øvrige Poster finder jeg
 ikke Anledning til at udtale mig, da de ere
 tilstrækkeligt omtalte af den ærede Didsfører.

Berg: Da jeg læste Budgettet for
 Livrente- og Forsørgelsesanstalten i Finantslovs-
 forslaget, kom jeg noget i Tanke om Forhold,
 som jo ellers i den almindelige praktiske Ver-
 den saa tidt hændes, at, naar en Mand vil
 anlægge en Forretning, saa sørger han for at
 skaffe sig en Hustru, Tjenestefolk og en Bou-